

невидими криле като че раздвижилъ спокойния дотогава нощенъ въздухъ. Студени тръпки на страхъ полазили у всички.

Пастиритѣ си помислили, че нѣкое чудо се извършва на земята въ тая нощъ. Сторило имъ се, че небето надъ тѣхъ се е отворило, и благоухание на рози и лилии съ неземна музика изпълватъ въздуха. Дори стадата се събудили отъ дрѣмката си и силно се развълнували.

Изведнажъ нѣколко снѣжно-бѣли криле се очертали въ нощта. После се открило чудно мило лице съ две — горящи като звезди — очи. И неземно хубавъ младъ мжжъ застаналъ предъ пастиритѣ. Като го видѣли, тѣ се уплашили силно. Но той имъ рекълъ:

— Не се бойте! Ето известявамъ ви голѣма радостъ. Днесъ въ Давидовия градъ се роди очакваниятъ Спасителъ. Той е Христосъ Господъ. Ето ви и белега за това: като отидете въ вашата пещера, ще Го намѣрите като Младенецъ повитъ да лежи въ ясли.

И следъ тия думи ангелътъ не се скрилъ отъ очитѣ имъ. Напротивъ, нови — отначало неясни, после все по-опредѣлени и силни — гласове изпълнили цѣлата витлеемска долина. За мигъ се появили безбройно множество небесни ангели. Всички хвалѣли Бога и пѣли:

Слава въ висинитѣ Богу, на земята миръ, между човѣцитѣ благоволение!

Пѣсенъта имъ била тѣй хубава и величествена, че на пастиритѣ се сторило, че сж на небето, а не на земята. И, наистина, вълни отъ радостни звуци залѣли цѣлата земя. Тѣ се издигали все по-високо и по-високо, и сякашъ стигали до самия престолъ на Бога.

Това небесно ликувание и всичко токущо станало страшно изплашили и просто замаяли пастиритѣ. Когато тѣ дошли на себе си и станали отъ земята, ангелитѣ били вече отлетѣли на небето. Тогава пастиритѣ си рекли единъ другому:

— Колко хубаво бѣше всичко това! И колко ве-